

мята. Всякой единъ почналъ да поднася паритѣ си, часовникъ, пръстенъ и молилъ за милостъ, обаче нито единъ отъ тѣхъ не билъ поимованъ а всички исклани, между които имало и нѣкай младъ священикъ отъ селата, на когото запалили брадата и косата съ кибритъ, послѣ го полели съ газъ и живъ го изгорили. Ташка, съпругата на Шенча Куюмджи Драгиевъ която била лехуса тогава, предварително отишla въ Макаковата кѫща и отъ тамъ намѣрила спасение.

Въ кѫщата на Кожухара Минча въ която присѣгнали: Мария, съпругата на Х. Тодора Куюмжиоглу съ двѣтѣ си дѣца и Пармашката Димитрица съ три момичета, ишли събрали до 200 д. граждани и селяни повечето жени. Селянките носили въ торбички своите нанизи и като слушали за грабежа на турцитѣ, дѣлвали съ ногите си пръстъта, заравяли торбичките, нѣкои ги пакъ изравяли и на по безопасно място скривали, лутали се насамъ-натамъ, докато нападнали турцитѣ, които почнали да убиватъ, кого гдѣто застигнатъ да колятъ и всичкия дворъ съ мъртви тѣла покрили. Твърдѣ малцина сполучили презъ долята да избѣгнатъ и то че кѫщата била на края на града. Мария, съ дѣцата си Лимитра и Анка се скрили въ едно лозе и презъ ношта съ нѣкои селени които минjли отъ тамо, сполучили да се промъжнатъ между заспалитѣ турски стражи и да избѣгнатъ въ Къзанлжкъ.

Въ единъ обширенъ дворъ се намирали кѫщата на Георги, Савва, Х. Ивана и Х. Марка Х. Дечеви гдѣто се събрали повече отъ 200 д. граждани и селяни. Туцитѣ съ нахлуванието си въ този дворъ, най-първо запалили онова отдѣление което било пълно съ жени. Огъня обвзель кѫщата, злащастните жени почнали да излизатъ, нѣ щомъ се показала баба Драгулица навънъ, единъ манафинъ я застрѣли и тя се простила на земята безъ да помърдне, а другите се повърнали въ горящата кѫща. Въ това време избата се испънила съ такъвъ димъ, щото око съ око не се виждали. Скрититѣ тамо почнали единъ по единъ да излизатъ и около прага да се тръкалятъ. Наднала Дешка Георгиева, наднала абаджията Колъ, натрупали се една върху друга селянки, другите се повърнали надирѣ, подътъ билъ вечен тукъ-тамъ прегорѣлъ, провиснали се черни трупове, жени и дѣца пищяха, пушките гръмяхъ и слѣдъ нѣколко минути кѫщата се суринала и всичко утихнало. Х. Марко, баба Станка и Радка, съпругата на Злате Шейовъ, които